

A holdfény épp oda vágódott. Nem tuskó, biz az, de tulipános láda,⁸ s ni, egész csuda, milyen szépen ül ott a tetején egy picike bárány.

Az ám, most, hogy ím a partnak hozza a szél, Tóth-Pernye Jánoséktól egészen jól látszik, amint két hátulsó lábát alászedve, az első lábacskaival megkapaszkodik. Szép, patyolatgyapjas,⁹ két fekete folt van a hátgerincén, piros pántlika a nyakában. Nagyon szerethette valahol valaki!

Olyan türelmesen ül az ide-oda billegő jószágon, mintha jószántából hajókáznék, s ha mekken is néha, csak azért, mert éhes. Pedig itt még ehetik is, ha a láda bolondjában utoléri a petrencét. Nincs valami messze... amott fordul, ni, a Périék pajtájánál! Nosza, szaladj utána, öreg láda!

Nézték egy darabig, hogy majd csak előbukkan a kanyarodónál, de meg nem láthatták. Elnyelte nyilván a sötétség, vagy hogy talán Sós Pál uram fogta ki útközben a csáklyával...

Hanem hát azt mondja öki gyelme, hogy ott volt ugyan, de színét se látta a jószágnak, ami úgy is van akkor, ha olyan módos,¹⁰ tekintélyes ember állítja, ki már az idén is kevesellte a mezőbírói hivatal, mert öregbíró lesz, ha élünk esztendőre ilyenkorra.

Ámbátor, ha már szóba jött az a bárány, mégis furcsa eset, hogy míg a felső végen mindenki tud róla, Sós Pálék kertjénél egyszerre nyoma vész, az alsóvégiek közül már nem látta senki.

Amennyi itt a rossz nyelv, még mindjárt másnap, ott a hálaadó misén is csak addig pihentek, míg az imádságos könyvek leveleit¹¹ nyálazták, ahol pedig az Úr kímélő kegyelmét kellett volna inkább megköszönni, amiért nem sújtotta a falut... de amennyi itt a rossz nyelv, százan is kinyújtják lapátnak, hogy mások becsületét hordják el rajta.

Nyomban nekiestek a gyanúsítással Sós Pálnak: csak ő húzhatta ki, senki más, a ládát! Hanem 'iszen, az isten nem alszik, rossz tűz el nem alszik, nem marad ez annyiban. Kerül annak gazdája akárhonnán!

Súgtak, búgtak, hogy (ugyan, ki szopja az ilyeneket az ujjából?) ennyi meg annyi tömérdek régi ezüsttallér volt a ládában.

Ami igaz, igaz, lehet az öregnek is tarka macskája, mert a „nagyitalú” Mócsik György, a góizoni szűcs¹² olyasfélét mesélt a minap itt jártában, hogy ebben a dologban, ha nem volna lakat az ő száján... Ki tudhatja hát? De az már egyszer mégis bolond beszéd, az ezüsttallérokról.

Nem volt abban a ládában egy veszett garas sem, hanem (ma már tudjuk) benne volt a szép majornoki Baló Ágnes kelengyéje:¹³ három perkál¹⁴ szok-

⁸ tulipános láda: díszes, festett láda

⁹ patyolatgyapjas: fehér a gyapja

¹⁰ módos: gazdag, jómódú

¹¹ leveleit: lapjait

¹² szűcs: az a mesterember, aki a kikészített szőrméből ruhadarabokat készít

¹³ kelengye: ruhák és más textilneműk, melyeket a lány a házasságba visz

¹⁴ perkál: nyomott mintás, pamutvásznon ruhaanyag